



A Jérusalem, représentation de la harpe, instrument qui accompagnait le Roi David.

Bilam annonce la fin des temps

## Le messie, ce proche lointain

*Alors que les Hébreux s'apprêtent à entrer en terre d'Israël, Balak, le roi de Moab, fait appel au prophète Bilam pour les stopper. Cependant, ce dernier, soumis au verbe divin les bénit au lieu de les maudire. Un des versets de sa prophétie, très obscur d'apparence, est commenté par Maimonide.*

### ספר במדבר פרק כד'

אֲרָאנוּ וְלֹא עָתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קָרוֹב דֶּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב וְקַם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֵץ פְּאֵתֵי מוֹאָב וְקִרְקַר כָּל בְּנֵי שֵׁת

### רמב"ם הלכות מלכים פרק יא'

המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות בית דוד ליושנה הממשלה הראשונה, ובונה מקדש ומקבץ נדחי ישראל. וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם: מקריבין קרבנות, ועושין שמיטין ויובלות, ככל מצותן האמורה בתורה. וכל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לביאתו – לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה מעידה עליו, שנאמר: "ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך. והביאך יי אלהיך..." (דברים ל, ג-ה). ואלו הדברים המפורשין בתורה, הם כוללים כל הדברים שנאמרו על ידי כל הנביאים. אף בפרשת בלעם נאמר, ושם נבא בשני המשיחים: במשיח ראשון, שהוא דוד שהושיע את ישראל מיד צריהם, ובמשיח האחרון שיעמוד מבניו, שמושיע את ישראל מיד בני עשו. ושם הוא אומר (במדבר כד יז-יח): "אראנו ולא עתה" – זה דוד; "אשורנו ולא קרוב" – זה מלך המשיח. "דרך כוכב מיעקב" – זה דוד; "וקם שבט מישראל" – זה מלך המשיח. "ומחץ פאתי מואב" – זה דוד, וכן הוא אומר: "ויך את מואב וימדדו בחבל" (שמואל ב ח ב); "וקרקר כל בני שת" – זה המלך המשיח, שנאמר בו: "ומשלו מים עד ים" (זכריה ט י).

### Parachat Balak chapitre 24

<sup>17</sup> je le vois, mais ce n'est pas encore l'heure ; je le distingue ; mais il n'est pas proche : un astre s'élançe de Jacob, et une comète surgit du sein d'Israël, qui écrasera les sommités de Moab et renversera tous les enfants de l'orgueil.

### Rambam, lois des Rois chapitre 11

Le Roi messie rétablira la dynastie de David, rebâtira le Temple et rassemblera tous les exilés d'Israël. Toutes les lois reviendront alors en vigueur : on approchera des sacrifices, on respectera l'année sabbatique et le jubilé tel que la Tora le prescrit.

Toute personne qui ne croit pas en lui ou qui n'attend pas sa venue – il ne renie pas seulement les Prophètes mais également la Tora et notre maître Moïse.

En effet, la Tora témoigne de son existence :

"L'Éternel, ton Dieu, te prenant en pitié, mettra un terme à ton exil, et il te rassemblera du sein des peuples parmi lesquels il t'aura dispersé. Tes proscrits, fussent-ils à l'extrémité des cieux, l'Éternel, ton Dieu, te rappellerait de là, et là même il irait te reprendre. Et il te ramènera, l'Éternel, ton Dieu, dans le pays qu'auront possédé tes pères, et tu le posséderas à ton tour ; et il te rendra florissant et nombreux, plus que tes pères."

Ces quelques versets contiennent tout ce qui sera annoncé par la suite par les Prophètes.

Dans la Paracha de Bilam, il en est également question. Il y est même question de deux messies: David, qui le premier sauva Israël, et l'un de ses descendants qui délivrera les juifs des mains d'Esau. Il y est écrit :

**Je le vois, mais ce n'est pas encore l'heure** – il s'agit de David.

**Je le distingue ; mais il n'est pas proche** – c'est le Roi messie.

**Un astre s'élançe de Jacob** – il s'agit de David.

**Une comète surgit du sein d'Israël** – c'est le Roi messie.

**Qui écrasera les sommités de Moab** – il s'agit de David, comme on peut le lire dans Samuël (livre 2 chapitre 8)

**Renversera tous les enfants de l'orgueil** – c'est le Roi messie comme on le voit dans Zacharie.